

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 921/2024
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Илић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Софија Ристић“ из Тополе, коју заступа Општински правобранилац Општине Топола, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 79/23 од 23.06.2023. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 79/23 од 23.06.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 79/23 од 23.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу, Судске јединице у Тополи П1 200/16 од 17.11.2022. године, одбијен је као неоснован предлог тужиле за понављање поступка и обавезана је тужилца да туженој плати трошкове поступка у износу од 34.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 79/23 од 23.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено наведено првостепено решење.

Против решења другостепеног суда тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије и то искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности

грађана, потреба новог тумачења права или уједначавања судске праксе по питању примене материјалног права.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиље јер је реч о примени процесних одредби Закона о парничном поступку приликом одлучивања о предлогу за понављање поступка, а не о примени материјалног права, због чега је Врховни суд применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 5. истог члана прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужиља побија решење другостепеног суда којим је одбијен (не одбачен) њен предлог за понављање првостепеног поступка. Полазећи од цитираних одредби члана 420. став 1. и 5. ЗПП, ревизија није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно окончан, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па се дозвољеност те ревизије цени према одредби члана 420. став 5. ЗПП по којој ревизија у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**